

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO - Diecezjalne Spotkanie Margarettek ze św. Janem Chrzcicielem

Imbramowice, 16 czerwca 2017 r.

1. Boże obietnice o przyjściu Mesjasza, Emmanuela, Boga z nami, wielokrotnie i na różne sposoby wybrzmiewały głosem proroków Pierwszego Przymierza. Szczególnego znaczenia nabierał głos proroka Jeremiasza oraz Izajasza, a ten ostatni do dziś uważny jest za proroka adwentowej nadziei. Bóg, Ojciec Miłosierdzia, Dawca życia i Pan całego stworzenia, docierał do duszy ludzkiej powoli, ale owocnie, aby człowiek nie tylko wierzył w Boga, ale by Bogu uwierzył i Mu zaufał. Tam, gdzie człowiek przyjmuje powierzone sobie przez Boga zadanie, Bóg go uzdalnia, aby był owocnym narzędziem Jego misji w świecie. Tak Bóg kierował losami Jeremiasza, prześladowanego przez swoich, ale ostatecznie zwycięskiego dzięki zaufaniu, jakie bezgranicznie pokładał w Bogu. Słowo Boże – jak uczył Ojciec Święty Benedykt XVI – przygotowuje każdego z nas do rozmowy z Panem: przemawiający Bóg uczy nas, jak możemy z Nim rozmawiać.

W Księdze Psalmów Bóg podsuwa nam słowa, którymi możemy się do Niego zwracać, przedstawiać Mu w rozmowie nasze życie, przemieniając je tak, żeby stało się drogą do Boga. W Psalmach wyrażona jest bowiem cała gama uczuć, jakich człowiek może doświadczyć w swoim życiu i które mądrze przedstawia Bogu; znajdują tu swój wyraz radość i ból, udręka i nadzieja, lęk i obawy. Obok są także inne teksty Pisma świętego, w których człowiek zwraca się do Boga w formie modlitwy wstawienniczej (por. Wj 33, 12-16), pieśni radości z powodu zwycięstwa (por. Wj 15) albo skargi podczas pełnienia misji (por. Jr 20, 7-18). W ten sposób również słowo, które człowiek kieruje do Boga, staje się słowem Bożym, a tym samym całe życie człowieka staje się dialogiem z Bogiem, który mówi i słucha, który wzywa i porusza nasze życie. Słowo Boże

pokazuje tutaj, że całe życie człowieka upływa pod znakiem powołania Bożego (por. *Verbum Domini*, 24).

2. Jakże pięknym tekstem pełnym dialogu, któremu początek daje Bóg przez swojego posłańca, jest dzisiejsza Ewangelia. Bóg wkracza w życie Zachariasza, który pełnił służbę kapłańską przed Bogiem w świątyni jerozolimskiej. Modlitwy Zachariasza i jego żony Elżbiety zostały wysłuchane na miarę wielkiej łaski i oczekiwanej nadziei. Przesłanie anioła staje się wręcz niewiarygodne, a misja, jaką podejmie potomek Zachariasza i Elżbiety będzie jedyna i niepowtarzalna, bowiem z jego narodzenia cieszyć się będzie wielka rzesza ludzi, a jego misja będzie owocna wielością nawróceń i powrotu do Boga (por. Łk 1,5-17).

Misja Bożych posłańców jeszcze się nie zakończyła. Jej szczyt objawia się w Jezusie Chrystusie, Synu Bożym, posłanym przez Ojca do naszego świata, abyśmy mieli życie i mieli je w obfitości. Jan Chrzciciel, prorok z pustyni judzkiej, dał początek nowej misji i jako pierwszy rozpoznał zbawczą misję Jezusa Chrystusa, kiedy nazwał Go Barankiem Bożym. Wierność i pokora, miłość i asceza, uczyniły Jana najpiękniejszym poprzednikiem Proroka z Nazaretu, dla którego Jan się umniejszał, aby mógł wzrastać On, Jezus Syn Boży, nasz Pan i Odkupiciel.

3. Pan Jezus nadal potrzebuje takich Janów Chrzcicieli. Potrzebuje ich w każdym miejscu na świecie, aby byli heroldami Dobrej Nowiny. Dlatego niczym nie skrepowany w kontekście misji swoich uczniów wołał: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Łk 10, 1-2). Przez kolejne wieki Kościół wspólnota wiary podejmuje to zdanie i usilnie prosi o dar nowych żniwiarzy, nie mniej gorliwych i odważnych niż apostołowie, wielcy misjonarze i święci kapłani minionej historii Kościoła w Polsce i w naszej kieleckiej diecezji.

Z Bożą pomocą i oddanym sercem liczne grupy Margarettek podejmują modlitwę w intencji kapłanów, a także o dar nowych powołań. Modlitwa w tych intencjach płynie licznymi wartkimi strumieniami z wielu innych środowisk, stowarzyszeń i grup apostoelskich. Warto poznać osobę, dziś już świętego kapłana, Anibale Marię di Francia (1851-1927), który przy końcu XIX wieku założył Stowarzyszenie Modlitwy o Powołania w celu szerzenia *Rogate*, zarówno wśród duchowieństwa, jak i pośród wiernych. Dziś jego duchowi synowie i córki ze zgromadzenia rogacjonistów modlą się o dar powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych.

Niech zatem obecny rok, któremu przyświeca wyzwanie: „Idźcie i głoscie”, ożywia w naszych sercach szczerą potrzebę modlitwy w intencji powołań w Kościele powszechnym i w Kościele kieleckim. Niech na tych drogach towarzyszy nam Maryja, Fatimska Pani i św. Jan Chrzciciel oraz święci naszej diecezji. Amen!